

## רע"פ 1009/14 - דקל לוי נגד מדינת ישראל

### בבית המשפט העליון

רע"פ 1009/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: דקל לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 26.12.13 בעפ"ת 27486-12-13 שניתן על ידי כבוד השופט רענן בן-יוסף

### החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופט ר' בן-יוסף) ב-עפ"ת 27486-12-13 מיום 26.12.2012, במסגרתו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב (השופט י' צימרמן) ב-פ"ל 1418-05-12 מיום 31.10.2013. על המבקש הושתו 8 חודשי פסילת רישיון ו-6 חודשים על תנאי, קנס בסך 1,000 ש"ח, 7 חודשי מאסר על תנאי, והתחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח.
2. המבקש הורשע בבית משפט השלום על-פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון ופוליסת ביטוח ברי תוקף. מדובר בפסילה מטעם משרד הרישוי על-פי "שיטת הניקוד". ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נסב על שאלת העונש והוא נדחה.
3. בבקשה שהוגשה לבית משפט זה מציג המבקש ראיות חדשות שלטענתו מראות כי שלילת הרישיון בטעות יסודה. לדבריו נפלה טעות בסיווג העבירות שביצע והדבר הוביל לניקוד שגוי ובכך לפסילת רישיונו. בקשתו היא שבית משפט זה יורה למשרד התחבורה להתייחס לבקשותיו כדי שיוכל להוכיח את חפותו.

4. אין בידי לקבל את הבקשה. תכליתו של ההליך הנוכחי של מתן רשות ערעור בגלגול שלישי אינה בחינת ראיות חדשות אלא בחינת השאלה האם ישנה שאלה משפטית או ציבורית המצדיקה מתן רשות לערעור בגלגול שלישי. גזר הדין של בית המשפט המחוזי ושל בית משפט השלום עוסק בעונשו של המבקש. שאלת חפותו שמתעוררת כאן לא נדונה שם, ומשכך ההליך הנוכחי אינו מאפשר לבחון שאלה זו. יוער כי גם אם הבקשה היתה סבה על עניין העונש לא היה מקום לקבלה. זאת הן מכיוון שאינה עומדת במבחנים המקובלים למתן רשות ערעור, והן משום שעונשו של המבקש, בהתחשב בעברו התעבורתי, אינו חורג מרף הענישה המקובל.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשע"ד (27.3.2014).

שׁוֹפֵט